

— Natilsov 14.000. — Štajerc velja za celo leto eden goldinar. —

Stajerc

Naročnina za celo leto K 2.—. — Posamezna številka velja 3 krajcarje. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati v naprej. — Cena oznanil je za 1 stran K 32.—, 1/2 strani K 16.—, 1/4 strani K 8.—, 1/8 strani K 4.—, 1/14 strani K 2.—, 1/32 strani K 1.—. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (inserate) uredništvo in upravnništvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravnništvo je v Ptujju v gledališkem posloppju. — Štajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do ponedeljka pred izdajo dotične številke vposlati.

ev. 21.

V Ptujju v nedeljo dne 15. oktobra 1905.

VI. letnik.

Zmaga je naša!

Dne 10. t. m. vršila se je dopolnilna državno-ororska volitev političnih okrajev Celovec, Velikovec, Pliberk in Kapla. Na mesto rajnega poslanca charreta bil je izvoljen z lepo večino glasov

naš kandidat Friderik Seifriz!

G. Seifriz dobil je 2253 glasov, njegov nasprotk, klerikalni kandidat Grafenauer 2169. Naš kandidat je dobil 84 glasov več in je toraj izvoljen državnozbornim poslancem!

Ljut je bil političen boj pri teh volitvah med prednjaki in klerikalci, toda — zmaga je naša!

Veseli nas, da se smemo ponášati s tem, da ni zabila v tem boju naša stranka na dostojnost, ne, stopala je povsodi pošteno, toda odločno! A javno hočemo tukaj danes tudi prebiti to, da so padli nosukneži imenovanih okrajev vsled tega boja na mnogo nižje površje veljave, kakor so je zamali do sedaj v naših očeh!

Zjedinili so se bili vsi klerikalci, slovenski in nemški napram našemu kandidatu, trosili so celo laži o njem po imenovanih okrajih, a vse je zastoj! Prižnice, spovednice, šole, vse, vse so rabljali na nesramen način proti naprednim volilnim in naprednemu izvoljencu, a vse — zamanj!

Kakor skala stala je naša stranka in odbila klerikalni naval z občudovanja vrednim pogumom, ne boječ se hudih pogledov farških „gospodov“, boječ se preganjanja, ki bode izviralo gotovo radi volitve iz farovža, ne boječ se celo — peklenškega naja, kateri se je obetal naprednim volilcem izza tega mesta v prid farške druhali!

Živeli taki volilci! Slava jim!

Gospodu Seifrizu pa kličemo: Bodi nam pozdravljen novi naš državnozborni poslanec; mi Ti iskreno čestitamo k Tvoji zmagi in to tem veselejših src, ker smo prepričani, da smo pridobili s teboj vrlega, neustrašenega soboritelja v hudem in težkem boju proti temnemu, rimskemu navalu!

„Več slovenskih sodnikov!“

„Die Prozessführung und Rechtsprechung muss nicht nur eine unparteiische sein, sie muss auch vor dem blossen Verdachte geschützt werden, es nicht zu sein.“

Prof. J. Vargha.

Tako se glasi nadpis in moto par člankov ponatisnjenih v „Domovini“ v toku minulega meseca.

Oglejmo si te članke, oglejmo si, koliko laži in hinavstva je v njih nakupičenih!

Povod člankom je bilo imenovanje baje nemško nacionalnega sodnika za Celje. In povodom tega — groznega, vnebovpijočega dejstva tarnja in toži „Domovina“, da se slovenskemu ljudstvu že od nekdanj godi krivica, ker Slovenci nimajo slovenskih sodnikov, ker nemški sodniki ne razumejo slovenščine, ker so nemški sodniki pristranski, ker se precej mnogokrat dajejo voditi od simpatij in antipatij! Toraj proč z vsemi sodniki, ki niso Slovenci! „Domovina“ sklicuje se na „znameniti“ govor poslanca dr. Ploja v državnem zboru dne 21. majnika 1902, v katerem se dr. Ploj pritožuje, da se Slovenci na sodna mesta v Spodnjem Štajerskem in Koroškem ne pripuščajjo. To je pač debela laž! Oglejmo si malo spodnještajerska sodišča! Ali niso predstojniki sodišč v Laškem trgu, v Sevnici, v Sv. Lenartu v Slov.

gor., v Ormožu, v Šoštanj, na Vranskem, v Gornjem Gradu, v Brežicah — Slovenci? Toraj skoro dve tretjini Slovencev! Ali podpredsednik mariborskega okrožnega sodišča ni Slovenec? Ali ni skoro polovica deželnosodnih svetovalcev pri okrožnih sodnih tajnikov ste tudi slovenske narodnosti. Skoro pri vsaki okrajni sodnji sta eden ali dva pristava Slovenca. Iz tega sledi, da je na Spodnjem Štajerskem več slovenskih sodnikov, kakor nemških. Dr. Ploju toraj tožba slabo pristaja, tem slabše, ker je sam sodnik in rojen od nemške matere ter tako malo več slovenskega jezika, da pri slovenskih shodih samo jeclja in išče po pravilnih besedah, da, kakor mu je „Slovenski Narod“ oponašal, samo mrcvari slovenščino. Ta gospod tedaj gotovo ne more presoditi potrebe slovenskih sodnikov na Spodnjem Štajerju.

Nadalje se „Domovina“ širokousti, da nemški sodniki niso zmožni, da bi slovenskega kmeta razumeli. Pri tem se sklicuje „Domovina“ na nemškega učenjaka prof. Gross-a v Gradcu, kateri je pisal svoj čas, da mora sodnik poznati narečje tistih ljudi, s katerimi ima navadno opraviti.

Zares, kar prof. Gross piše, je gola resnica, a kar „Domovina“ na podlagi tega trdi, to je laž, debela laž. Laž je najpoprej, da vsaki slovenski sodnik pozna vsako slovensko narečje. Le pogledjmo si spodnještajerske slovenske akademične gospode! Kakor njihov voditelj dr. Ploj — večinoma slovensčine dobro neznajo. Treba je takega gospoda le poslušati, če se loti v svoji narodni navdušenosti slovenskega govora, kako se mu spodtikuje jezik, kako lovi besede, v posmeh in pa deloma v zadrego revnih poslušalcev. Navadno ti gospodje — le poslušajte jih — bolje nemški govorè, a tudi nemščine niso popolnoma veščji, ker večinoma politizujejo, namesto da bi se učili. Ti gospodje ne znajo ne slovenski ne nemški! Slovenščine in nemščine se šele nauče v državni službi, posameznega narečja pa se morajo naučiti v istem kraju, kjer služijo. In tega narečja se tudi lahko nauči sodnik, ki ni rojen Slovenec. Večinoma so pač nastavljeni na Spodnjem Štajerskem rojeni, kateri so od mladih nog z ljudstvom občevali in se tedaj naučili najmanj narečja onega kraja, v katerem so izrasli. In ti gospodje bolje narečje poznajo, kakor narodno slovenski gospodiči, kateri se na gimnaziji in vseučilišču izključno bavijo z politiko in še pri tem domače narečje pozabijo.

Povej nam kmet, ali si kedaj zgubil pravdo, ker nemški sodnik ni znal tvojega narečja? Navedi nam „Domovina“ kaki slučaj, potem bomo verjeli! Če se skljičuješ na zloglasni slučaj Bratuša, tedaj ti povemo, da si — neumna! Če človek pripozna, da je koga umoril, in če to priznanje sodnik razume, k temu pač ni treba znati vseh podrobnosti dotičnega jezika. Tu je pač pomota popolnoma izključena. Lažnjivost „Domovine“ v tem slučaju je tem predrznejša, neumnost tem večja, ker je bil predsednik po-

rotnega sodišča, katero je obsodilo Bratuša v smrti tudi Slovenec, sedajni nadsodni svetovalec v Ljubljani dr. Fohn. Ali ta gospod morebiti ni Slovenec? Vsaj ga vsi kot tacega poznamo! Ali ta gospod Bratuša tudi ni razumel? Tega se „Domovina“ vkljub svoji lažnjivosti in budalosti ne bode upala trditi. Kakor znano, je Bratuša vedno trdil, da je svoj hčer umoril. To trditev je opustil še le, ko se hčerka živa našla. Zakaj je Bratuša to trdil tekom večih let, tega ne vemo; morebiti vsled kake duševne bolezni. A istina je in ostane, da je Bratuša umor sam pripoznal. Znabiti ima kaki prvaški dohtarček posebne slovenske „Röntgen'jeve žare“ v svoji iznajdbi, s katerimi bi bil gotovo spoznal, da Bratuša ni govoril resnice! Zakaj se ta gospod ni takrat oglasil?

Najdebelejša in najnesramnejša laž pa je, da sodniki nemškega pokolenja niso nepristranski. Imeni na dan, celjska lažnjivka, če se upaš. Seveda se bojiš, ker ti gospodje gotovo ne bi tožbe umaknili, kakor je to storil neki znani slovenski sodnik, kateri jo je takoj potegnil v zavetje disciplinarnega sodišča, ko je videl, da bi se moral v javnem postopanju pred okrajnim sodiščem braniti zoper dokazane, katere je imel na razpolago njegov nasprotnik. Seveda, v disciplinarnem postopanju se da marsikaj priskriti in tudi gotovi znani uplivi nekaterih višjih gospodov niso brez uspeha. Bomo vidli, če bo kaj pomagalo!

Slovenski kmet dobro ve, da pri sodniku nemškega pokolenja vedno najde pravico. Dohtarskim in farškim pisarjem „Domovine“ in drugih spodnještajerskih slovenskih časopisov ni za pravico in pravico, temveč za lasten žep! Ti gospodje bi deloma radi zasedli sami vsa mesta, povrh pa še bi radi imeli svoje somišljenike na sodnijskih prostorih, da bi si potem z njihovo pomočjo polnili svoje žepce. Da pa bi se to tem lažje zgodilo, mora seveda ostati kmet v nevednosti.

Radi tega kmet, se ne smeš ti učiti nemščine, radi tega kmet, ti branijo napredek! Nemščine se ne smeš učiti, da bi te potem drugi ne zamogli polučiti o slovenskih tvojih dohtarskih in farških sodnih različnih, ki jih seveda ne razumeš. Tvoji črni prvaški prijatelji pa te po tem takem lahko „farbajo“ kakor se jim ljubi. Zato se ne smeš, dragi kmet, naučiti nemščine, zato ne smeš občevati s sodniki nemškega rodu, če se še tako dobro razumeš z njimi, ker ta sodnik se ozira tudi na tvoj žep in na tvoje potrebe in ne samo na žep tvojih tako zvanih prijateljev, v resnici pa največjih sovražnikov.

Slednjič vprašamo, kakega sodnika zahteva „Domovina“ v slučaju, če je ena stranka nemška, druga pa slovenska? Mi živimo na Štajerskem. Slovenci kupujejo blago od Nemcev ne samo na Štajerskem, temveč tudi iz drugih krajev; Nemci kupujejo od Slovencev i. t. d. Kakor ni drugače moglo pride, če so stranke še tako pravične, včasih tudi pravde. Kdo naj sodi v takem slučaju? Ali ni Bog ustvaril ravno tako Nemca kakor Slovenca?

v svetem pismu prav nič o tem ne stoji, da bi sploh kakki narod imel od narave kako prednost pred drugim. Človek je človek. Kako zamore toraj „Domovina“ zahtevati, da naj sodijo samo slovenski sodniki? Ni to vnebovpijoča predrznost? Mi ne zahtevamo ne slovenskih sodnikov, ne nemških, mi zahtevamo cesarsko kraljeve, nepristranske sodnike, naj si bodejo potem nemškega ali slovenskega rodu. Mi zahtevamo sodnike, kateri imajo blagohotno srce tudi za kmeta, ne samo za farški in pervaško dohtarski žep! In take sodnike imamo ter ne potrebujemo potegovanja „Domovine“ za „slovenske sodnike.“ Mi hočemo mir imeti med obema sosednima narodoma in zahtevamo medsebojno spoštovanje ter odločno zavračamo hujskanje in ščuvanje „Domovine“ proti drugi narodnosti. Nihče ne zamore za to, katera mati ga je porodila. Bog nas je vse ustvaril in Izveličar nas je učil, da se moramo med seboj ljubiti, povdarjajoč: „Ljubite se med seboj, kakor sem Vas jaz ljubil“ in „Ljubi svojega Boga nad vse, svojega bližnjega pa kakor samega sebe.“ Ako bomo v slogi in v miru živeli, ako bode en narod drugega podpiral, potem bode ložji tudi naš boj za naš obstanek, ložji za Nemca in Slovenca, potem bomo lahko zrlji z mirnejšo vestjo v temno našo bodočnost!

F.

Iz naše monarhije.

Krvavi izgredi v Brnu.

V Brnu, glavnem mestu na Moravskem, katero je popolnoma nemško, med tem ko je okolica večinoma češka, pojavil se je v začetku tega meseca hud boj med Čehi in Nemci. V nedeljo dne 1. t. m. sklicali so Čehi v Brnu velik shod, na katerem bi naj tako rekoč v središču in v srcu nemškega območja na Moravskem češki narod odločno zahteval, da bi se ustanovilo češko vseučilišče in to v — Brnu!

Ta manifestacija ni bila drugega ničesar, kakor zizzivanje nemškega naroda, bila je hujskarija napram Nemcem, bivajočim v omenjenem mestu.

Ravno isti dan priredili so tudi Nemci v Brnu svoj shod, ki bi naj protestoval proti temu, da bi se v Brnu ustanovila češka univerza. Kakor je bilo skoraj pričakovati, prišlo je do spopadov med zastopniki obeh narodov, prišlo do krvavih izgredov. Neprav so se yedli Nemci popolnoma dostojno in mirno, začela jih je nahujskana češka poulična druhal merjati na prav nesramen način. Konečno začeli so Čehi besneti tako proti Nemcem, da se je zdelo, kakor, da bi bili zdivjali. Večim nemškim trgovcem so pobili okna na prodajalnah in na stanovanjih, med tem ko so ostala okna na poslopih, v katerih stanujejo Čehi cela. Izgredi Čehov so se toraj vršili na nekakem načrtu. Neko poročilo z dne 3. t. m. se glasi: Ob pol 7. uri zvečer vladalo je v mestu skoraj brezvladje (anarhija). Ob tem času se je zbrala pred češkim „narodnim domom“ (Beseda dum) na 100 soče broječa množica Čehov. Raz poslopja tega

„doma“ vihrala je črna zastava. Nato je odkorakala češka množica glasno kričeč „Pfui Nemci“, „Živela češka univerza“ itd. proti Rudolfovi cesti, katero so stražili orožniki. Policaji in orožniki pa niso zamogli potisniti množice nazaj. Kriče je odkorakala na veliki trg. Na potu skozi Rudolfovo ulico so pobili Čehi vsa okna, katera še so bila cela. Na velikem trgu, so se ravnokar začeli sprehajati mestjani. Češka druhal jih je napadla in jih zmerjala na nečuden način. Policaji in orožniki bili so brez moči. Knji-garna Winklerja bila je popolnoma razdjana, šipe kavarne „Thonethof“ razbite. Tudi na raznih privatnih poslopih razbili so Čehi več šip. Čeprav je bilo aretovanih več oseb, vendar je postajal položaj vedno bolj resen, tako, da so morali konečno iti pomagat delat miru orožnikom in policajem skoraj vsi vojaki, ki bivajo v Brnu. Več ko se je pokazalo vojaštva na ulicah, tem bolj je začela besneti množica, tako, da so morali rabiti vojaki bajonete. Pri cerkvi sv. Jakoba se večja množica Čehov ni hotela umakniti, temveč je neprenehoma psovala in napadala orožnike. Orožniki so ustrelili in eden izmed razgrajacev je bil težko ranjen. Vojaštvo je nastopalo odločno in je s časom zgradilo vse vhode v notrajno mesto. Na češki strani je bil pri pouličnem boju ubit mizarki pomočnik Pavlik, med tem ko je bil težko ranjen Nemeec profesor Wellner. Ta je namreč sedel ravno v svoji pisarni, v tehniškem šolskem poslopiju, ko so Čehi napadli ta nemški učni zavod. Profesorja je zadel kamen ravno v oko. Čehi so razsajali po mestu cele štiri dni. Škoda, katero so povzročili na nemških hišah, znese nad 100 tisoč kron. Čehi so zares veliki „kulturni“ narod!

Državni zbor.

V začetku tega meseca bilo je podanih več interpelacij glede izgredov v Brnu in sicer od nemških in čeških poslancev. Na nje je odgovarjal dne 5. t. m. minister notranjih zadev. Čehi so se zares obnašali, kakor da bi ne živeli več v Avstriji, temveč tam v blaženi Rusiji, kjer so potrte šipe, razdejane prodajalnice, tolovajšina, napadi na železnice in upor napram postavi na dnevnem redu. Minister je izjavil upanje, da se taki dogodki, kakor v Brnu ne bodejo več ponavljali.

Nadalje se je razpravljalo o splošni in enakih volilni pravici. Podanih je bilo več predlogov, a nobeden ni dobil dvetretjinske večine, tako, da so bili vsi olklonjeni. Konečno so se rešile nekatere imunitetne zadeve na kar se je prečitalo cesarsko pismo, da se državni zbor odgoli.

Ogrsko.

Veliki dan, dan zgodovinske važnosti bil je dan 23. p. m. Naš svitli cosar je namreč ta dan sprejel na Dunaju v avdijenci vodje ogerske opozicije (nasprotovanja) grofe Apponija, Zihija, Andrassija, barona Banffija in Kossuta. Avdijenca je trajala samo 4 minute. Cesar je zahteval od omenjenih, naj bi mu imenovali dotične moža, kateri bi bili sposobni za

sestavo parlamentarnega kabineta seveda po strogo določenih pogojih. Cesar nadalje z gori imenovanimi zastopniki večine ogerske zbornice ni občeval. Ti voditelji opozicije so se izrazili o pogojih svojega kralja, „da se isti ne strinjajo z programom njihovega prepričanja“ in tudi ne „z željo njihovih volilcev.“ Nato so se imenovani zastopniki večine Ogrov iz Dunaja odpeljali. Najbrž še toraj ostane vsaj za nekaj časa na krmilu ogerske vlade sedajni ministerski predsednik Fejervari! Poroča se, da je ogersko ljudstvo sprejelo vodje opozicije, ko so se iz Dunaja vrnili v Budimpešto z velikim navdušenjem. Mažarski list „Budapesti Naplo“, ki je baje v zvezi z osebami na cesarskem dvoru celo poroča, da hoče dvor še enkrat poskusiti razvozlati ogersko zadrženo razmerje in sicer s tem, da se bode ogerska zbornica vnovič razpustila in se razpisale zopet nove volitve in sicer zadnje pod vladjo sedajnega kralja, našega cesarja. Ako dobi tudi pri teh volitvah opozicija večino, bode Franc Jožef baje odstopil vlado nadvojvodu Francu Ferdinandu, kateri bode potem s vso odločnostjo mačjarski upor za vselej zatrl. (2)

Dopisi.

Remšnik. Sprejmi ljubi „Štajerc“ tudi od nas kratko poročilo. Pred kratkim obhajali so tvoji nasprotniki, klerikalčki, v tukajšni Baselnovi gostilni svojo veselico. Navzoči so bili tudi znani Robič, Glaser in Korošec. Ti so prodajali svojo vedo na tej veselici učec kmeta kako bi si naj zboljšal svoje stanje. Prvaško govoričenje na tej veselici pa je razburilo kmete in eden iz med njih dal je tej svoji razburjenosti duška. V sveti jezi začel je škripati z zobmi in je povdarjal „kako voselo je v Remšniku b'lo, ko še v Remšnik dohtarjev ni b'lo!.. — Pač prav je govoril ta kmet. Ta veselica, „slovenska veselica“ so jo imenovali, se je prav klaverno obnesla! Malo je manjkalo, da ni prišlo do pretepa. Ja, za Boga milega, zakaj pa nas kmetov ne pustite pri miru? Zakaj hodijo med nas, zakaj vedno in vedno povdarjajo, da si mora kmet zboljšati svoje stanje, med tem ko pa nam nigdar nočejo pomagati. No, kolko pa še je pomagal kaki dohtar ali pa pop kmetu? Ali je toraj čudo, da se nas polasti mržnja napram temu „cvetju“ slovenskega ljudstva? — Faran, pa ne klerikalec.

Dodatek uredništva: Kar ste nam pisali glede Vašega župnika, tega ne priobčimo, zakaj, zares bi se morali čuditi, da je zapustil župnik svoje dosejane mirne pote. Ta gospod je bil svoj čas vzor duhovnika, ki se ni brigal za politiko. Bil je priljubljen radi tega pri Nemcih in Slovencih. Da hodi rad na lov, naj mu bode, čeprav je tudi naše mnenje, da bi bilo boljše, ako bi gospod raji duše, nego — zajce pasel. Mirnih in poštenih duhovnikov ne napadamo, ker imamo pravcatih hujskačev v spodnještajerskih farovžih dovolj! Če pa je zares zapustil tudi ta gospod mirne pote, ne bomo prizanesli v bodoče tudi ne njemu!

Mala Nedelja. Naš župnik je takoj prijažan človek, ko spravi kmet z žuljevimi rokami letne pri-delke skupaj. Vse drugo je seveda, ako kdo od njega kaj potrebuje. Če pride kateri faran k župniku v farovž, pa župnik ne zmore prijazne besede, da bi mu ponudil stol, na to si niti ne zmislji. In vendar ravno ta župnik ne stori nigdar za kmeta nič ne enega koraka zastonj. Župnik, pomislite, da do bite vsaki mesec lepo svoto denarja in sicer kmečkega denarja na davkariji. Pomislite tudi, kako slabi so naši kmečki dohodki, kako je kmet obremenjen z plačili in z davkami preobložen. Ali Vas ni sram, da Vi kot naobražen človek, kot dobro plačani uradnik se svojimi nosači nadlegujete revne hiše? M kmetje smo že itak mogli zbirco plačati, s kakšno pravico jo potem smete Vi pobirati? Kdor Vam je da, ni pameten. Zares, konjsko črevo in farški žep nista nikdar polna! Izkušan faran.

Iz Stojnc. Prosim te dragi nam „Štejerc“, da priobčiš to le veselico, katero smo doživeli pred kratkem času od naših klerikalcev. V Stojncih so dobili žandarji eno ptičko, pa veliko bolj debelo, kakor lisičko, katera skrbno nosi, sosédove kokoši, kadar pa kokoši več ne dobi, tedaj pa s svinjetino mladiče redi. Sedaj je bila v luknji tri dni, najbrž, ker nam zopet slabo vreme preti. Stric Miha po šumi meso se iskali, imena še tokrat ne bomo izdali, a vendar pa „Štajerc“ tega ni kriv! Saj oče te ptičke ljubi gospoda, ki nosijo suktno iz najboljšega blaga, jim piti ponuja in k sebi jih vabi in laska se njim po svoji navadi. Oj klerikalna ti ptička, ti farška lisička za tokrat le to, pa prišlo še bo!

Ruše. Iz našega lepega okraja, v katerem kraljuje klerikalna tema, dragi „Štajerc“, že nisi dolgo dobil nič kakega poročila. Pred par leti imeli so tukaj naši klerikalčki zborovanje. Na tem zborovanju so lagali, da se je kar kadilo. Nek mlad mož trdil je med drugim, da so v bližnji Kamnici „nemškutarji“ že požrli vse kmete, samo dva kmeta še baje tam životarita. Ja, sem si nekoč zmislil na to trditev mlečnezobnega govornika in sklenil sem, da pojdem pri priložnosti v Kamnico in si ogledam ta kraj. Na angeljsko nedeljo ponudila se mi je za to priložnost, in to tem bolj, ker so imeli ta dan v imenovanem kraju oproščanje ali pa nekako žegnanje. Kot veren kristjan se udeležim tudi procesije. Veliko je bilo navzočega ljudstva, posebno kmečkega stanu. V neki krčmi, ker sem se malo okrepčal, povprašam navzoče može, je li je resnično, da životarita v kamniški občini samo dva kmeta. Za odgovor našli so mi veliko število kamniških kmetov. No, si mislin, sedaj pa zopet vidim, kako znajo klerikalci lagati. Eden iz med možev mi pove, da so zares nakupili gospodje mesta in iz drugih krajev v kamnički okolici nekatera posestva, a pritrtil pa mi je dotični mož tudi, da so ta posestva prav izvrstno plačali, in sicer tako dobro, da si je neki kmet kupil za denar, ki ga je dobil od gospoda za posestvo 3 do 4 krat večje posestvo drugod. Istotako sem tudi zvedel, da imajo ravno klerikalci v Kamnici največ posestva, kar pa tisti

mladi možicelj pri nas doma ni povedal. Može so mi tudi pripovedovali, da so imeli letos občinske volitve, pri katerih so tamošnji klerikalci tako napenjali svoje žile, da še danes niso poravnali v neki krčmi dolga, ki so ga nakopičili za radi te volitve. Za voljo hujskanja pri tej volitvi morali so celo iti trije klerikalci vsaki po 5 dni „kaše pihat.“ Obetovali so zvezde z nebes, tako, da bi morali povikšati občinske doklade na najmanj 500 do 1000 procentov, ako bi hoteli spolniti vse svoje obljube. Nekateri zabiti volilci so jim tudi verjeli in so volili po klerikalnem geslu. — Že sem se mislil iz Kamnice napotiti proti domu, kar naenkrat prileti nek mladenič z veselo novico, češ v cerkvi jemalo se je slovo od znanega kamniškega kaplana — na ime Popladnik sliši ta „gospod“ — in ostal še sem nekaj časa v Kamnici. Zakaj veselje, vsled vesti, da odide Popladnik bilo je v Kamnici splošno in veliko. Reklo se je, da bodejo sitnobe v kamniški šoli sedaj nehale in bodejo otroci od sihmal raji zahajali v šolo. Tako toraj, vse se veseli, ker je odišel kaplan, ali ne bi bilo bolj lastno, ako bi se za kaplanom žalostili farmani. Toda takih kaplanov ni več, čeprav so baje nekdanji živeli. Dragi „Štajerc“ prihodnjič obiščem zopet Kamnico in ti naznam kaj več od nje. Pozabil tudi ne bodem poročati o naših ruških klerikalčkih.

Kmet iz Ruš.

Gornja Radgona. V našem gornjo-radgonskem kraju vršile so se v zadnjem času za poredoma občinske volitve. Tako je bila v fari sv. Jurija dne 16. p. m. volitev v Kralovcih. Te volitve vdeležil se je tudi seveda župnik Kunci in kapelski gospod v dolgi rami suknji: Bolkovič. Ni se toraj čuditi, da so bili voljeni v občinski odbor večinoma, da, skoraj izključno, le klerikalci. Dne 18. p. m. vršila pa se je volitva v Ivajncih. Pri tej volitvi igrali so prvo vlogo negovski župnik, potem kaplan Vitmajer in tisti najhni kaplan Lasbaher od sv. Antona. Od začetka mislili so tamošnji kmetje, da negovskega župnika najbrž ne bode, da se ta gospod ne bode vtikal v volitve, posebno radi tega ne, ker ima lepo in mlado hvarico, toda motili so se. Istotako mislili so tudi kmetje, da Vidmajerja ne bode na volišče, posebno za voljo tega ne, ker je ta „gospod“ do sedaj srameti živel v miru in slogi, toda tudi tokrat so se razarali kmetje. Sila je pač vendar mogla biti, da še Vitmajer začel na stare dni laziti po voliščih. Toda najbrž sta morala ta dva dušna pastirja raziti na svoje ovce, a kaj pa je potem skakal Lasbaher po volišču? Zakaj je on šepetal volilcem ušesa, kako naj volijo? Lasbaher, ostal bi bil doma! Ker pa si se pobrigal toliko za te volitve, bomo povedati, zakaj je bil izključen od volitve svoj lastni oče. Zgodilo se je to radi njegove preveč poštenosti (!) No ja, saj nam je tudi znano z čegavim smodnikom se je streljalo na tvoji primiciji! Pa bi vendar ti Lasbaherček bil razložil svojemu očetu, da je greh, ako porabi človek ptujstvo za sebe in če bi bilo to še tudi v proslavo naša — primicijanta! Da se je pobrigal za volitve

in za njihovo agitacijo tudi „modri“ kaplan Stuhec od sv. Jurija, to je samoumevno. Kakor nam je znano moral jo je ta gospodek svoj čas popihati kar čez noč iz Ptujja, ker so mu postala tamkaj vsled političnega rovanja — prevroča tla. Mogoče se je pokazala tudi tega gospoda velika — poštenost Ptujčanom v pravi luči? — Toraj povsod se vršijo občinske volitve le pod uplivom dolgosuknežev, župnikov in kaplanov — oh, ubogo naše ljudstvo, ubogi naši lepi kraji. Kmetje, ali ste zares tako nespametni, da ne vidite zanj, katere Vam nastavljajo ravno v našem okraju duhovniki, klerikalci in njih bratci, slovenski vrlini — dohtarji! Gorje Vam, ako Vas dobijo v te zanjke. Ali še niste nigdar slišali, kako slabo se godi Krajncem, vsaj večinoma v kmečkih občinah, kjer so na kmečkem krmilu skoraj zgolj — duhovniki? Španija, nekdanj ena iz med najbogatejših kraljevin celega sveta, danes stoka pod težkim jarmon brezmejnega siromaštva in Španijo zavozili so na to obupno stališče le izključno brezvestni, sebični poslanci, večnega, blaženega — Rima! In vendar je Kristus rekel, da „Njegovo kraljestvo ni na tem svetu.“ Kaj iščejo toraj naši duhovniki, nasledniki Kristusovih učencev, v tako obilnem številu na voliščih, čemu je njih toli strastna agitacija? Posvetna vlada jim roji po glavah in to navidezno najbolj v naših lepih krajih murskega polja! Kmet, odpri oči! Gorje ti, ako bi dosegli ti sebičneži svoj cilj, gorje, ako dobe še več občin tako v svoje kremplje, kakor se je to zgodilo dne 16. in 18. p. m. dvema občinama, gornjeradgonskega okraja! Sramota naj obide vsakega kmečkega volilca, kateri pri volitvah zaničuje sam svoj stan in s svojim zabitim, kratkovidnim razumom niti toliko razsoditi ne more, da so nesramne laži, kar šepetne farški hinavec kmečkemu volilcu s sladkimi besedami ob priliki volitev na ušesa.

Več kmetov iz murskega polja.

Ptujska gora. Še le sedaj po volitvah vidimo, kako hudo peče naše klerikalce, da si je priborila „Štajerčeva“ stranka tako lepo število občinskih odbornikov. To dejstvo posebno skeli našega učitelja — Klemenčiča. Ta človek, ki je bil uže v svojih mladih letih — saj nam je to dobro znano — velik prijatelj nežnega spola, ta človek, ki je spraznil marsikateri glažek na račun ptujskih prvakov — in glažeke je ljubil od nekdanj — igra sedaj med nami vlogo nekakega političnega voditelja. Svojih prvaških idej nalizal se je ta človek najbrž pri različnih orgijah, ki so se obhajale svoj čas pod pokroviteljstvom nekaterih gospodov okrog ptujске čitalnice, a njegovo postopanje napram poštenjakom, ki so drugega političnega prepričanja, pa je gotovo iztok prijateljskega občevanja, katero vlada med tem učiteljem, vrlinom in sodnijsko znanim ovaduhom, ptujskim prvaškim dohtarjem, ki sliši na ime — dohtar Brumen. Duška svojemu političnemu prepričanju pa daje ta gospod učitelj z različnimi člankami v skoraj vseh klerikalnih cunjah Štajerskega. Kaj porečejo k temu višje šolske oblasti? Povrh pa še je ta gospod učitelj prav izvrsten „štacunar“, saj ima priložnosti

dovolj, da se kot „gšeftsführer“ trgovine svoje žene, katera zadnja vedno boleha, izurja dan za dnevom v trgovskem knjigovodstvu. In kaj porečejo zopet k temu višje šolske oblasti? Učitelj in političen agitator, učitelj in poročevalec različnih listov, učitelj in „buhhalter“ svoje lastne trgovine — da, več pa ni treba, zakaj deca izročena t a k e m u učitelju v poduk se m o r a zares mnogo naučiti! — Zato pa smo srečni mi kmetje na Ptujski gori, da nam odpirajo naše tolikokrat preložene občinske volitve venomer oči, da spoznavamo, kako se nekaterniki naravnost norčujejo iz nas, a vendar nas hočejo voditi prav pošteno za nos. Pri priliki si ogledamo par drugih političnih — „boriteljev“ klerikalne stranke, gotovo pa pridejo s časom vsi na vrsto!

Napredni volilci.

Iz Št. Ilja v Slov. gor. Ljubi „Štajerc“! Mnogo se je že čitalo v klerikalnih cunjah o Št. Ilju v Slov. gor., čitali so se nesramni in lažnjivi, smrdeči napadi napram našim velespoštovanim naprednim možem. Tej laži hočemo danes odgovoriti s pristno resnico, katero lahko dokažemo, če je treba tudi s pričami. Da se v toliki obilici trosijo po klerikalnem časopisju laži o naših naprednjakih, temu krive so naše tukajšne razmere. Pri nas imamo celo društvo prvaško klerikalnih podrepnikov, katero ne miruje ne noč in ne dan se svojim delovanjem proti miroljubnim našim naprednjakom. Po svoji navadi in po svojem bistvu ti gospodje seveda zaničujejo luč in delujejo liki krtu, kateri se boji belega dne. Naj nam bode toraj dovoljeno, da si ogledamo imenovano društvo bolj natanko in da malo skrtučimo zelo prašne suknje teh „vrlih“ društvenikov. Kakor skoraj povsodi, igra tudi pri nas vlogo „hauptnarodnjaka“ mlad — kaplanček. Ta kaplanček je najbrž dober dušni pastir, zakaj on kaj rad obiskuje svoje farane. Da se pa pri teh obiskih izključno le zaletuje v hiše klerikalnih faranov, da poseti iz med njih najraje le tiste, ki imajo mlade in lepe hčerke, to je sicer uganka, toda ta uganka je jasna že našemu vsakemu šolarčku in so vsi že popolnoma uverjeni o tem, da kaplan v imenovanih hišah išče le — družbenice! Kaplanova zvesta adjutanta sta naša klerikalna učitelja, sevè kaj izvrstna pedagoga in vzgojitelja mladine, ki že vsak dan pričakujeta, da bosta dobila poziv na kako rusko vseučilišče, ako se že ne pozoveta na — ljubljansko. „Ta prvi učitelj“ ima tudi to dobro lastnost, da je vzgleden patrijot. Po določbi občinskega šolskega sveta bi bili morali obhajati učenci obeh šol dne 18. avgusta t. l. cesarsko slavnost skupaj. Pa glej! Naš kaplan in posebno ta učitelj, oba Avstrijca, odpeljala sta šolarje iz Cirberga in Celnice od drugih šolarjev proč in tako motila določeno skupno cesarsko slavnost. Vrh tega še nam je omeniti, da so znašali denarni prispevki za to slavnost od strani naprednjakov 9 desetink, med tem ko so darovali za njo naši prvaški in klerikalni patrijoti samo 1 desetinko. Prav gotovo je, da sta ta velikanski „uspeh“ od strani klerikalcev najbrž dosegla se svojim uplivom kaplanček in ta učitelj. Kar

se drugega našega vrlo klerikalnega učitelja tiče, naznaniti nam je, da vcepljava on svojo znanost mladini najraje s palico in s pestnicami, čudeč se kaj močno, da se to vceplavanje nikakor ne dopade starišem učencev, kateri mu že davno želijo v duhu „srečen pot.“ Takega podučevanja navadil se je ta gospodek najbrž v Sv. Bolfanku pri Središču, kjer je poprej na enak način baje jako uspešno deco podučeval. Nadalje ima ta gospod še tudi to napako, da je še le kratek čas tukaj, in še toraj ni vajuen poedinam in popitnicam, katere prirejajo pri vsaki priliki klerikalci. Ni se toraj čuditi, da mu v časih pri kaki klerikalni veselici prav pošteno spodleti. Tako se ga je na primer pri našem prvaškem hotelirju (z nemškimi imenom) navlekel ta učitelj tako regimentno (pilo se je z a s t o n j, ker so „žegnivali“ križ), da je padel po stopnicah in ga je moralo nekaj njegovih usmiljenih pitnih bratcov celo n e s t i domov. Šolarji tega ljubega učitelja so videli ta sijajen sprevod in zdelo se jim je vse tako milo, da so si zapisali ta krasen prizor v svoja občutljiva, nedolžna srca, kot lep vzgled v trajen spomin! Nič hudega sluteč so se ti šolarčki drugi dan v šoli med seboj pogovarjali o tem sprevodu, pa čujte in berite, ta učitelj, ta ljuba nedolžna duša, ki je bil glavna oseba tega sprevoda, hotel jih je za to pogovarjanje celo kaznovati. Sicer pa se bojimo, da bo od sihmal ta učitelj sam doma kaznovan, če pride tako slovesno spremljan v bodoče na dom. Gospod se je namreč oženil in „Marica“ je, kakor smo slišali baje zelo stroga, posebno proti tistim, ki ljubijo preveč vino, čeprav ta ljubeznjiva „Marica“ sama nikakor rada ne pije — vode! — — — Ogledati še si moramo tudi nekoliko „hotelirja“ naše klerikalne stranke, kateri se vedno drži črnih sukenj. Kakor razglašajo o njem njegovi somišljeniki „gre mu kšeft“ prav izvrstno, drugi pa, ki poznajo razmere tudi dobro, trdijo, da pride na — boben in da bo ta takozvana „narodna“ gostilnica v kratkem tiho in mirno zaspala! Sosed tega „hotelirja“, tudi „narodni“ gostilničar, zaslužil si je vse, kar ima, od Nemcev in hlinil se jim je svoj čas tudi kot prijatelj! Sedaj pa tu in tam kaj rad zahruli kak hripav „Grom in peklo“, to pa seveda le tedaj, ko korači v družbi svojih somišljenikov in sicer po noči mimo naše napredne gostilne domov. Sam in po dnevi si kaj tacega ne upa. — „Šaljivi Jaka“ ali „Pavliha“ našega klerikalnega društva pa je naš poštni „direhtar.“ Nemcev in naprednjakov ta človek ne more videti. Če katerega in med njih kje sreča, postane mu tako slabo, da mora takoj pobeči domov, da si tam popravi želodec s frakelcom — žganega. Včasih mu je tako slabo, da ljudje z njim niti občevati ne morejo in ta slabost prihaja bržkone od same — medicine. Prigodilo se je že, da so stranke rekly: „Prišli bodemo raji jutri, ko vam ne bode tako slabo.“ Čeprav oženjen, vidi ta gospod prav rad deklice in če bi bile te celo nemških ali naprednih starišev. Proti ženskam je včasih tako siten, da so ga morali nekoč postaviti in gostilne na sveži zrak. Celó v cerkvi ta pristen kle-

kalcec nima mira, posebno pevke mu ugajajo. Pred kratkim bilo je v cerkvi na nekem lističu brati nekaj o spodobnem obnašanju. Ko je ta listič poštni direktar prebral, zapustil je razkačen in od jeze rundeč, kakor kuhan rak, cerkev, roteč se s vsemi svetimi prisegami, da ne gre več noter in da zapusti „vekomaj“ klerikalce. Teh priseg pa „direhtar“ ni držal, zakaj sprijaznil ga je z kaplančekom zopet nek klerikalen nosilec kolarja, tako, da sedaj zopet živita v prav debelem prijateljstvu. Tudi v napredno gostilno, katero nazivlje kaplanček po svojem mnenju prav duhovito z imenom „kobača“, bi ta gospod kaj rad zahajal. Toda to mu je strogo prepovedano od gospoda — kaplana. Sicer pa se ta „kobača“ mora našim prvakom jako dopasti, zakaj vedno govore, da bi jo radi kupili. Pa joj, joj, kako bi jo kupili, ko pa ni — cvenka! Znabiti pa dobè denar od narodnih veselic, katere so bile naznanjene z velikim krikom po klerikalnih lističih uže za mesece: julij, avgust in september, o katerih pa ni bilo ne sluha ne glaha. Zaspale so tako trdno spanje, kakor ga bode, če nam je usoda mila, zaspalo prej ali slej tudi vso naše klerikalne društvo. Dal Bog, da bi se to že skoraj zgodilo — to je konečna iskrena želja — naprednjakov iz Št. Ilja v Slov. gor.

Velika Nedelja. (P o p r a v e k.) 1. Ni res, da zagriznjenost naših črnih farjev presega že vse meje, res pa je, da midva nikogar ne sovraživa. 2. Ni res, da misliva, da sva največja modrijana, res je pa, da se zavedava svojih slabosti in pomanjkljivosti. 3. Ni res, da jaz niti ne znam pozdravljati, še manj pa odzdravljati, res pa je, da poštene ljudi rad pozdravljam, ničvrednežev se pa rad ogibljem, odzdravljam pa na vsak pozdrav. 4. Ni res, da so mi naprednjaki trn v peti, res pa je, da se veliko trudim za pravi napredek ljudstva. 5. Ni res, da je tista Pepca sodnijo prevarila in prisegla, da ni noseča, res pa je, da pred sodnijo sploh ni prisegla ter da je bila obtoženka radi povsem drugega obrekovanja v Ormožu in potem po prizivu tudi v Mariboru obsojena v 8-letni zapor in plačilo stroškov. 6. Ni res, da sedaj po mestu šprancira in sinka na roki vodi, res pa je, da v mestu sploh nikdar bila ni. 7. Ni res, da jaz ne zahajam v drugo vas, res pa je, da nikdar nikamor nisem zahajal in tudi časa nimam, razun kamor me kliče stanovska dolžnost. Velikanedelja, dne 24. septembra 1905. Franc Ozvatič, kaplan.

O p o m b a u r e d n i š t v a: Hrvaška torba polna klobas in pa nedolžnost Pepce, oh, kako minljivo je obojno! Kaj ne gospod kaplan? Če pa bi bil Ozvatič zares tako nedolžen, potem bi gotovo bila poslala Pepca za sebe — s a m a „popravek“ ne pa, da „popravlja“ tako temeljito za njo „vrli“ gospod kaplan. Kar se pa tiče župnika, ga vprašamo ali ga ni sram, da tudi za njega mora „popravljeni“ kaplan? Volikonedeljski kmetje pa itak vejo, da so bile naše priditve vseskozi resnične. Sicer pa zvejo bralci našega lista v kratkem, kak je tisti „pravi napredek“ ljudstva, za katerega se trudi — kaplan Ozvatič. Toraj Ozvatič na svidenje!

Iz Bizeljskega. (P o p r a v e k.) Uredništvu lista „Štajerc“ v Ptujju. 1. Ni res, da bi bil podpisani na dan volitve 22. in 23. avgusta tega leta tudi zraven, čeravno nisem imel volilne pravice, res je pa, da sem kot župnik imel pravico voliti za cerkev v 3. razredu, a sem se odpeljal v Savinjsko dolino in bil celi dan 22. avgusta v Žalcu in Celju, kakor je tudi res, da sem se dne 23. avgusta šele opoldne z gospodom okrajnim glavarjem, ki me je obiskal po končani volitvi, podal z doma k obč. predstojniku. 2. Ni res, da sem prepisaval volilne liste, poštenim možem glase odvzel in se na vse načine trudil, da bi prišli le farški podrepniki v občinski odbor, res je pa, da sem se udeležil edino le popoldanske volitve dne 23. avgusta v 1. razredu, pri kateri pa ni bilo niti enega nasprotnika, in je bila torej vsaka agitacija nepotrebna. Bizeljsko, den 22. septembra 1905. Janez Pavlič, župnik.

Videm („Slovenca“ z dne 28. sept. v odgovor). „Slovenec“, glasilo ljubljanskega škofa in njegovih lakajev blati posredno (indirektno) liberalca. Naj imenuje imena tistih, kateri so revolverje in žlice po farovžih kradli! Naj se izrazi koliko še ima loterijsko podjetje ustanovljeno od gosp. Žičkarja tirjati in od koga. „Slovenec“ z imeni na dan, drugače pa si podli lažnjivec! Nasprotno pač mi lahko rečemo: Klerikalni župan Ban, povrni občini Videm znesek 645 kron 56 vinarjev! Prihodnjič več!
Štajerčeva stranka.

Spodnještajerske novice.

Središče in nemški jezik. Občinski odbor trga Središča je sklenil, da v bodoče ne bode sprejemal nemških dopisov. Ta sklep, izvirajoč najbrž iz „veleumne“ glave tamošnjega župana, „slavnega“ državnoborskega kandidata Šinko-ta in njegovih modrih svetovalcev, je, če si ga ogledamo v pravi luči brezmejna hujskarija, napeljana proti zastopnikom nemškega naroda, hujskarija, ki se vsakomur, kateri pozna razmere v Središču, zares gabi! Toraj Središče ne sprejema več nemških dopisov? Komu se hoče Središče s tem napečiti, Ormožu, Ptujju, Mariboru ali drugim mestam, ali samemu sebe? Ako zares obvelja, da Središče ne sprejema več nemških dopisov, potem svetujemo temu „vz glednemu“ trgu najprvič, da ne sme sprejemati tudi več nemških — grošev! Kaj bodeš potem začel slavni mlinar Zadravec, ako več ne bode nemških grošev, kaj počneš ti imenitni trgovec deželnih pridelkov Robič, kaj ti vinski trgovec Kočever itd. itd? Gospodje, ako ne sprejema več Središče nemških dopisov, čemu le neki sprejemate Vi potem nemške dopise s katerimi si naročujejo izključno Nemci Vaše blago? Gospodje, kako to, da občuje veliki del prebivalcev Središča med seboj v toli zatiranem nemškem jeziku, da je zmožna polovica prebivalcev nemščine? Zakaj ponujajo potem vsi zgoraj imenovani gospodje, vsi trgovci iz Središča svoje od kmeta nakupljene deželne pridelke izključno v nemškem jeziku, izključno nem-

škim odjemalcem vabeč jih k nakupu? Prav laskavo znajo tudi središki mešetarji kramljati v nemškem jeziku, ko pridejo v Središče živinski kupci iz nemških krajev! Gospodje, ki sedite v občinskem zastopu središkem, kje je pravičnost, kje doslednost? — Toda, oglejmo si gori omenjen sklep teh gospodov glede nemških dopisov, kateri je prava podla hujskarija, tudi še od druge strani in videli bomo, da je ta sklep za kmete središke okolice celo nevaren. Svoj čas so se pritožili kmetje iz Hama pri Ormožu, češ tamošnja občina postaja vedno bolj siromaška, ker so prvaški hujškači povzročili, da ne pride v njo več nobeden nemški kupec. Kmetje v središki okolici, kaj, ali mislite, da bodo po takih in enakih sklepih središkega občinskega zastopa nemški kupci, kojih govorica in narodnost se na tako podel način razžaluje, v bodočem času raji zahajali v Središče in okolico? Središče si toraj hoče odtujiti svoje najboljše kupce s svojim izzivanjem, hoče se izolirati. Račun tega počenjanja plačalo pa ne bode Središče samo, temveč plačal ga bode ubogi kmet, seveda zopet na slovensko narodni podlagi. Nemške kupce toraj središki gospodje zatiravajo, da bi potem ložje sami kupovali deželne pridelke kmetov tamošnje okolice, seveda po ceni, katero bi radi v naprej določevali — sami! Ti gospodje računajo namreč tako le! Le hujskamo proti Nemcem, potem ne bode več nemških kupcev v naše kraje in kmetič nam mora prodati svoje blago po tisti ceni, katero mu narekujemo mi. Razven „profita“, ki nam donese to počenjanje, zasloveli bodemo po svetu še kot vzorni, navdušeni prvoborniki majke Slave. „Profita“ pa bomo imeli dovolj, saj lahko te pridelke prodajamo mi — Nemcem, ne pa, da bi jih prodajal zabiti kmet nemškim kupcem, on jih mora prodajati nam! — Kaj ne, dragi kmet, ti nas razumeš? Razumeš pa tudi, kako vrlo pošteno je to postopanje srediških prvaških vrlinov! Vsak svetnik ima prste proti sebi obrnjene, da pa jih ne molijo od sebe prvaški središki — svetniki, je jasno, kakor solnce! Bog daj, da bi sprevideli to tudi kmetje v Središču in okolici!

Ptujski okrajni zastop se napada od dohtarske celjske „Domovine“ na prav podel način. Dotični dopisun trdi, da se je prestavila pisarna (kanclija) okrajnega zastopa v sedajno hišo za to, da bi vsled tega nekateri izmed ptujskih odbornikov zastopa imeli v svojih trgovinah več posla in toraj več dobička. Večje neumnosti si človek pač zares ne zamore izmisliti. V resnici se je preselil okrajni zastop na sedajno mesto radi tega, da prihrani vsak mesec lepo svoto denarja, zakaj za najemnino se plačuje v sedajnem poslopju veliko manj, kakor se je plačevalo v poslopju, v katerem je bila pisarna zastopa v dobi, ko so mu zapovedali gospodje okrog ptujске čitalnice. V očigled dejstva, da je storil sedajni zastop v tej kratki dobi svojega poslovanja za kmeta veliko več nego je storil prejšni v 19 letih svojega poslovanja, zgubili so „Domovina“ in njeni dopisunčki vso pamet in radi tega že ne vejo, kaj bi počeli in kaj bi zastopu predbacivali. Mi imamo

dovolj prilike občevati z ljudstvom našega okraja in ljudstvo izključno le hvali sedajni okrajni zastop. Zato pa opominjamo vodstvo našega okrajnega zastopa, naj, kakor do sedaj, deluje tudi še v bodočem in naj si misli glede napadov v „Domovini“ itd., da marsikatero neumno pasjo ščene laja proti luni, ne da bi moglo do nje. Da bi vendar gospodje prvaki bili vsaj toliko pametni in ne bi kazali svoje jezike glede naprednega našega okrajnega zastopa, temveč bi raji trkali po svojih prsah, glasno kričeč: „Nostra culpa, nostra maxima culpa!“ (Naša krivda, naša največja krivda).

Meščanske šole za dečke nam je silno treba, smo povdarjali v nekem članku naše zadnje številke. Ta članek je zmešal celjski klepetulji „Domovini“ zadajo trohico možgani. Radi tega nas napada in piše: „Stajerc“ . . . se je sedaj začel navduševati za meščansko šolo v Ptujju — seveda nemško. Hinavstvo najpodlejše vrste!“ — Seveda, mi smo hinavci po mnenju „Domovine“, ker zahtevamo odločno meščansko šolo z nemškim podukom. O ti trepalena neumna celjska žaba! Kako meščansko šolo pa bi potem zahtevali? Morda li tako, kakor jo ti želiš, da bi se v njej podučevali dečki samo v slovenskem jeziku? Čemu pa so potem ljudske šole? Kaj pomaga dečku meščanska šola s slovenskim podukom. Ničesar in zopet ničesar! Celjska žaba, veš kaj, tvoji dohtarški prvaški zahrbtniki si naj ustanovijo za svoje paglavce meščansko šolo magari v — Polulah in naj jih tam puste podučevati v blaženi ruščini, mi pa prosimo napredne deželne poslance, in sicer prid slovenskega ljudstva, naj se odločno potezujejo za meščanske šole z nemškim učnim jezikom, ker le od teh bode imela mladina pravi korist. Takih šol pa, v katerih bi se učila mladina samo politične hujskarije, se izobraževala samo od prvaških učiteljev in sicer enostranko in le v slovenskem jeziku, takih ne moremo in ne smemo želeti ljudstvu, ker bi mu potem tako rekoč svetovali, naj si izreja na lastnih prsah, z lastnimi stroški nebroj političnih strupenih gadov, ali pa nemarnih malopridnežev!

Krajni šolski svet v Vojniku je prostovoljno poslal vse pisma svojega poslovanja na okrajni šolski svet, ter tako nehal poslovati. Vzroki za to, da se je to zgodilo, bili so zares resnega značaja. Hujskarija tamošnjih črnosuknežev in strasten njihov naval na vojniško nemško šolo, postala sta namreč že brezmejna in neznosna. O vojniških razmerah in imenovani šoli priobčimo v naši prihodnji številki daljši članek.

Velika zmaga naprednjakov v slov. Bistrici. Po dolgotrajnem boju prišel je vendar končno enkrat okrajni šolski svet slovenjebistrički v naprednjaško roke. Prepričani smo, da bode novi okrajni šolski svet smatral kot svojo najprvo in najvažnejšo nalogo, da dobi slovenska Bistrica tudi nemško šolo, s katero se bode nudila tudi kmečki mladini priložnost, da se bode naučila jej toliko potrebne nemščine. Živeli vrli volilci!

Ustrelil ga je. Iz Makol se nam piše: Viničar Nerat iz Savinskega pri Makolah in kočar ter zamar Lukež Kerneša, ravnatom doma, bila sta radi neke Marije Jazbec že del časa v sovraštvu. Ne 7. t. m. šel je Kerneša v stanovanje Nerata, da bi ga, kakor se je proti svoji sosedki Mariji Godec razil, nabil. Ker Nerata ni bilo doma, šel je Kerneša k imenovani Mariji Godec, da bi tam počakal Nerata. Nerat je prišel zares ob 6. uri zvečer domov, ampak je izvedel, da ga hoče Kerneša natepsti. Radi tega se je takoj oborožil z dvocevno puško in vrvjo (štrikom). Tako oborožen šel je k nekemu viničarju, katerega je prosil naj pojde z njim, da ima nekaj z Kernešom poravnati. Nerat in viničar sta šla nato v stanovanje gori omenjene Marije Jazbec. Kmalu za njima prišla sta tudi Kerneša in posestnik Franc Rožičko. Kerneša bil je oborožen s sekuro in je takoj, ko sta prišla do hrama, odprl vrata in prodril v vežo ali lojpo. Zgrabil je Nerata, ki je bil v lojpi za vrat in ga je potisnil v lojpo. Nerat se mu je izmaknil in je odbežal na dilje. Kerneša je bil na diljah, navrl je puško in vstrelil je na Nerata prvega preganjalca. Ta pa je bil Rožičko. Nerat je zadel Rožička v tilnik. Ker so morala svinčena zrna prodreti sukno, telovnik in srajco poprej, so zadela Rožička, bode ostal ta najbrž pri življenju. Takoj po prvem strelu začel je plaziti po steni (lojtri) na dilje še tudi Kerneša, na kar je Nerat ustrelil vdručič. Kerneša je bil zadet ravno v prsi. Zapustil je še sicer s to rano hram in šel proti domu, toda na potu se je zgrudil in je izdihal. Nerat je na to odbežal, toda makolska žandarmerija mu je bila za petami, prijela ga je na Pranskem in ga izročila roki pravice. Nerat in Kerneša, ravno tako Rožičko so klerikalci z dušo in telesom! „Gospodar“, — kaj porečeš k temu?

Še nekaj o „sokolovem“ izletu v Ormož. Navdšenje na sokolovi „veselici“ v Ormožu moralo je biti zares prav regimentno, zakaj dajalo si je duška celo prihodnji dan in sicer na jako čuden način. Na belen dnevu videl si stopati po glavni ulici Ormoža pet „možakov“, navdušenih do skrajnosti! Med njimi so to jurista Kukovec in Pernet, „inženir“ in vršak in pa neka dva „gospoda šribarja!“ Glasno so popevali znano pesen „Naprej . . .“ Zavili so v slavnoznano gostilno Gomzija. V tej gostilni je bival neki slovenski hlapec. Bil pa je tudi siromak poddal malo preveč v glažek in ga je imel toliko pod obukom, da se je zaletaval iz enega kota v drugega. Ko zagleda hlapec gori imenovane junake, povabil jih je v svoji pijanščini z nemškim pozdravom „Heil jim!“ Ta beseda je tako razburila imevane gospodiče, da so postali kar naenkrat grozno razjžni, saj jih je bilo pet proti enemu! Natepli so na enega hlapca! O, velikansko junaštvo! Ko je šel občinski tajnik in povpraševal, kdo da je bil tako hlapec, da mu teče kar crkoma kri, prišel je jurist Kukovec, da je on kriv. Kukovec je na to aretiran in izročili so ga okrajni sodniji. Nerat je zunaj na prostem — navadni človek bi se-

veda moral takoj v luknjo — čakal svoje usode. Med tem čakanjem tolažil ga je prijatelj njegov, doktor zdravilstva Kristan. Nato pa je Kukovca zopet prijatelj njegov, dr. Mohorič (kazenski sodnik in vodja okrajne sodnije v Ormožu) izpustil na prosto. Zares vesela kajha! — Toda ni še dovolj! Doktor Mohorič pustil je še povrh poškodovanega hlapca preiskati glede ran, prizadetih mu od Kukovca, še le tri tedne, reči in beri: tri tedne po pretepu! Zares dober prijatelj!! Ali ne tako? Čemu pa je potem Mohorič tako dolgo čakal? Pri lahki telesni poškodbi ni po preteku treh tednov navadno — in to je znano najbrž tudi Mohoriču — niti ne sledu več o poškodbi. Nadalje! — Zakaj je preiskaval hlapca ravno dr. Kristan, prireditelj sokolove slavnosti v Ormožu, prijatelj itd. obdolženca? To so uganke, katere pa nam razjasni najbrž prej ko slej gospod dr. Kristan sam, ki je bil prišel svoj čas tudi z Kukovcem v jako toplo dotiko. Kaj ne, krasno prijateljsko razmerje vlada v Ormožu?

Poročilo ptujskega sejma. Na ptujski živinski sejem dne 4. t. m. se je prignalo 150 konjev, 1190 glav goveje živine in 840 svinj. Cene bile so srednje. Prodaja dobra. Prihodnji živinski sejem se bode vršil v sredo dne 18. t. m.

Klerikalec — cerkveni ropar. V znano romarsko cerkev Device Marije v Petrovčah pri Celju se je v zadnjih letih opetovano vlomilo. Skrinjica za darila v tej cerkvi bila je večkrat orošana. V preteklem letu odnesel je ropar več dragocenih daril, podarjenih Materi Božji. Dne 25. p. m. vlomilo se je zopet v cerkev. Tokratno iskanje po zločincu pa ni bilo brez uspeha. Dne 27. p. m. posrečilo se je celjskima žandarjema Erjavcu in Ricmalu, da sta ptiča vlovila. Ropar je 28 letni Franc Koren, sin občinskega predstojnika in cerkvenega odbornika v Petrovčah. Ropar Koren imel je vedno dovolj denarja, čeprav ga ni dobavljal od svojih starišev. Radi tega ga je jela že del časa žandarmerija sumničiti kot nevarnega človeka. Koren je povabil večkrat fante na popivanje in je za nje plačeval. Ropar bil je naročen na „Slovenskega Gospodarja“, na celjsko klerikalno cunjo „Domovina“ in na „Slovenskega Štajerca.“ Pri vsaki prvaški slavnosti bil je navzoč in priljubljen. Tako se je vdeležil tudi veselice, katere so obhajali zadnjič „sokoli“ v Ljubljani. Ko ga je žandarmerija prijela, imel je pri sebi 100 kron gotovine, med drugim za 15 kron samih vinarjev, ne da bi se zamogel izkazati, kje je ta denar dobil. Pri hišni preiskavi našli so pri jem tudi več dinamitov in sicer šest za raztrebo popolnoma pripravljenih. Ropar Koren je začetkoma seveda trdil, da ni ničesar kriv, konečno pa je vendar obstal, da je 25. p. m. vlomil v imenovano cerkev. Skoraj gotovo je, da je Koren izvršil tudi vse prejšnje rope. Roparja so izročili celjski okrajni sodniji. — Ta rop govori — cele knjige! „Gospodar“, „Domovina“, krajnska cunja, kaj ne, ta ropar, cerkveni ropar, vaš naročnik in podrepanik, je bil zopet „Štajerčev“ „šnopsar“? Kaj ne temu vnebovpijočemu zločinu bil je kriv zopet

„Štajerc“? Nesramne cunje, pometajte pred pragi svojih podrepnikov, zakaj smetja je tamkaj dovolj! Radovedni smo, kaj porečejo imenovane cunje k temu poročilu, radovedni smo kaj poročajo vrlji sokoli k zločinu svojega navdušenega somišljenika! Gospodje okrog „Domovine“ in „Gospodarja“, kam plovete? Zakaj peša vera?

Znana „copernica“ katera je ravnokar dosedela 18 mesecev težke ječe, ker je „vračila“ ljudi in živali po svojem in z enim in istimi zdravili, seveda vse za mastno plačilo, zopet životari v našem okraju. Ljudstvo pozor! Ako bi se ta ptička v kajhi ne bila poboljšala in bi svoj „coperski“ in vračilni „kšeft“ zopet pričela, prosimo naj se nam to takoj naznani. Kmet zbudi se vendarle enkrat! Ne varuj takim baburam! Ako zbeteži človek, naj se zateče k pravemu zdravniku, ako zboli živinče, povprašati je živinovdravnika. Kdor pa takim baburam veruje in jim nosi denar, ta je gotovo — da rabimo ljudski pregovor — tako neumen, „kakor krava, ki je šla iskat na oreh vodè“.

Razne stvari.

Deželna zbornica se sklicuje na sredo, dne 18. oktobra.

Cerkvene pristojbine. Naslov prodajalca te knjige se izve v našem upravnistvu. Za pismeni odgovor priložiti je treba znamko (marko) ali pa dopisnico za odgovor.

Farške bedarije. V neki šoli je kaplanček pripovedoval otrokom, da je neka cesarica brala zvečer v postelji. Pri tem se ji je sveča zvrnila, da se je užgala postelja in svilene (židane) preproge. Cesarica je bila v smrtni nevarnosti. Napravila pa je z roko križ in plamen je tako ugasnil. — Kako lahko se zgodi, da otroci, ki kaplančku vse verujejo, sami poskusijo doma „čudež“, da zažgejo posteljo ali pa v parni slamo in potem napravijo — križ.

Zaradi poneverjenja so dne 7. t. m. prijeli v Trbovljah žandarji vodja tamošnjih socijalnih demokratov Ivana Mlakarja ter ga odvedli v zapor. Pri zadnji volitvi v štajerski deželni zbor je bil Mlakar kandidat socijalnih demokratov, a je pri volitvi propadel. Mlakar je poneveril kot blagajnik socijal-demokratskega društva „Union“ več svoto denarja. Kakor se poroča, je grozil trem pregledovalcem računov, da jih bode ustrelil, ako ga javijo sodniji.

Zver v človeški podobi. Na Rusoskem in sicer v Guberniji Mehilev ob bukovinski meji je zmanjkalo v vasi devet otrok v starosti 4 do 7 let. Orožniki in nesrečni stariši so otroke par dni, toda brez uspeha iskali, končno pa zaslišali iz neke skalne votline v gozdu jokanje otroka. Orožniki so šli v jamo ter zagledali starega kmeta Serkega, kako je z velikim nožem paral malemu dečku trebuh, dočim so trije otroci zvezani ležali na tleh. Starec je hladnokrvno priznal, da je umoril na ta način šest otrok in je izjavil, da je to storil, ker je imel v spanju prikazen, ki mu je rekla, da bo našel vsak zaklad v

zemlji, ako le zemljo napoji s krvjo petdesetih in dolžnih otrok.

Sneg. V raznih krajih blizu Dunaja je zapadel v začetku tedna sneg. V dunajskem Novem mestu (Wiener-Neustadt) padel je toplomer dne 7. t. m. t. stopinje pod ničlo in zapadel je nad peden visok sneg.

Generala Steslja, slavnega junaka iz Port-Arthurja je zadela kap, ter mu je leva polovica života popolnoma ohromela. Njegov položaj je nevaren.

Cela vas zgorela. V noči od 29. do 30. p. m. zgorela je popolnoma vas Rateče, ležeča na prog Ljubljana-Trebiž. Požar je upepelil 51 hiš in skoraj ravnolično drugih poslopij s vsemi pridelkami vred. Škoda znaša nad 400 tisoč kron. Pomoč je silno potrebna, ker so pogorelci že bili pred požarom veliki siromaki.

Pisma uredništva.

Celje. F. K. Dopisa, tičočega se Vašega opata, ni nam mogoče priobčiti, ker mislimo, da se bode gospod opat poboljšal in priznal, da se moli in služi tudi v evangelijski cerkvi — Bogu. Prosimo pošljite nam kaj družega! — **Brežice.** Ker je slavnost že minula in je prišel Vaš dopis pozno, ne moremo ga priobčiti. Kakor Vam je znano je umrl. Seveda tudi o njem tega nočemo več pisati. Pozdravi — **St. Ilj v Slov. gor.** Seveda nima vodja Vaše pošte nake pravice, da bi branil ljudem obisk Vaše napredne gostilne. Ako še ta poštar v bodoče komu to gostilno zabranjuje, prosimo dotičnega, naj nam to takoj naznani. Poštar se bode potem podučil od merodajne strani, da kaj takega ne sme nihče, tudi on ne počenjati. Hvala za poslano! Srda pozdrav. — **Mislinja.** (Slovengračan.) Ni za rabo! Preveč osebno in razžaljivo! — **Sv. Anton v Slov. gor.** Prihodnjič gotovo, za tokrat je prišlo prepozno! — **Zinsath.** Mogoče, da se še Vaši klerikalci poboljšajo, zato njim tokrat prizanesemo. Prosimo, poročajte nam pri priložnosti o njihovem zadržanju. Ako ne bode poboljšanja, pa — jih bomo! — **Laporje.** Gotovo prihodnjič! — **Naše dopisnike** prosimo zopet potrpljenja, ker nam ni mogoče, vsem željam ustreči enkrat. Vse pride na vrsto. Zahvalevaje Vas za Vaš trud Vam kličemo: Le tako brez strahu naprej, vremena kmečka boš se zjasnila!

Naprednjaki, podpirajte samo obrti in gostilne somišljenikov, naprednjakov. Oglabajte se takozvanih „narodnih“ trgovin klerikalcev in prvakov!

Loterijske številke.

Trst, dne 30. septembra: 39, 45, 62, 89, 75.
Gradec, dne 7. oktobra: 20, 34, 72, 43, 58.

Pridno, zanesljivo prodajalko.

ki zna dobro računati, sprejme takoj za prodajalnicu žganja 441

JOHANN STRASCHILL v Ptuj.

Sprejme se le taka prodajalka, ki ima dobra spričevala.

Kateri boleniki rabijo z najboljšim uspehom naravno vračilo ure Franc Jožefov grenki vrelec (Bitterquelle)? Vsi tisti, kateri so vsiljeni služiti si svoj kruh bodisi s telesnim, bodisi z duševnim delom in občutijo vsled teh naporov motenje v prebavljanju, sploh v važnih človeških organih. Pa tudi tistim ubogim srečnim, kateri so uživali predlino ob mizi življenja in katerim grozi debelost se svojimi neznosnimi slabostmi, se priporoča za njihovo zopetno zvrčitev kot najboljše in edino resno sredstvo Franc Jožefov grenki vrelec.

Dobre ure po ceni z 3letno pisмено garancijo,

gold. 3·80

Prave srebrne remonter-ure

od c. kr. novčnega urada štempljana, z steklinasto cifrenico, z kazalcem sekund, dobro in točno regulirane, la kakovosti gold. 4·80. Ista ura z zlatnim robom gold. 5·50, z 2 pravima srebrnima pokrivalama brez zlatega roba gold. 5·75, z 2 srebrnima pokrivalama z zlatim robom gold. 6·50. Prava srebrna puncirana anker-remonter ura, dvojno pokrivalo, izvrstno notranje izdelano z 15 rubinkami, kratko cifrenico, kazalcem sekund, fino blago, točno regulirana, leta garancija gold. 8·50. Ure za gospe, zlate in srebrne v bogati slogi. Vse ure so točno rep sirane in najtočneje regulirane, zato letna reelna pismena garancija. Zamenjanje dovoljeno ali denar nazaj. Pošiljanje po poštnem povzetku ali če se denar prej vpošlje po

Hanns Konrad Prva tvrdka ur v Bruks-u št. 875. (Češko).

Geniki z mnogimi slikami zastoj in franko.

328

Veliko presenečenje.

Nikdar več v življenju se ne ponudi taka prilika.

60 kesov samo 1 gl. 80 kr.

Ena krasno pozlačena 36 ur telesa precisanker ura s sekundnim kazalom, ki natančno kaže in za zero se jamči 3 leta, ena moderna židana kravata za gospe, tako fini žepni robci, en prstan gospode z imitiranim zlahtnim kamenom, 1 nastavek za smodke intarjem (berenšteinom), 1 elegantna za dame (novost), 1 krasno tojletno zrcalo, 1 usnjat žepniček, 1 žepni nožič z privro, 1 par manšetnih gumbov, 3 gumbi za srajco. vse iz dupleta z patentiranim zaklepom, 1 pesen album za slike v katerem 36 najlepših podob sveta, 5 reči, pere povzročajo pri starih in mladih mnogo smeha, 1 jako krasna knjiga, v kateri so zložena 400 drugih različnih stvari, pere se rabijo pri hiši in so za vsakogar potrebne, vse to se dobi za 1 gl. 80 kr. Razpošilja se proti poštnemu povzetju ali če se denar pošlje naprej. Dunajska centralna razpošiljalnica P. Luat, Krakov (Krakau) Nr. 41. NB. Za neugajajoče se denar vrne.

Veliko presenečenje!

Nikdar v življenju ni več take prilike 33

500 komadov za 1 gl. 95 kr.

Ena krasno pozlačena precisna ura, katera točno teče in za katero se 3 leta jamči, z jako primerno verižico, ena moderna židana kravata za gospe, 3 jako fini žepni robci, en prstan za gospe z imit. zlahtnim kamenom, 1 krasen mošnjiček, 1 jako fino žepno zrcalo, 1 par manšetnih gumbov, 3 gumbi za srajco, (3/4 dubla-zlat) z patentiranim zaklepom, 1 jako fini tintnik iz nikelna, 1 fini album z 36 najlepšimi slikami, 1 elegantna broša za dame (novost), 1 par bouton s simiti-brilantom, 5 različnih smešnih reči za stare in mlade, 20 različnih reči za korespondenco in še 400 drugih različnih stvari, katere se rabijo pri hiši in so za vsakogar potrebne. Vse to se pošlje z uro vred, katera je sama tega denarja vredna, za samo 1 gl. 95 kr. Razpošilja se proti poštnemu povzetju ali če se denar pošlje naprej.

Dunajska centralna razpošiljalnica P. Luat, Krakov (Krakau) Nr. 41. NB. Za neugajajoče se denar vrne.

Trgovski pomočnik,

izvrsten prodajalec in dober aranžer razkladnic in en učenec, obeh jezikov vešča, močna in zdrava se takoj sprejmeta v trgovini z mešanim blagom **Hans Zottel v Konjicah (Gonobitz).** 348

Švelarje (prage)

za železnico iz hrastovega in bukovnega lesa vsako množino, tudi stoječe hoste (gozde) kupi **Karl Hermann**, lesni trgovec, Laški trg (Mark Tüffer) Štajersko. 351

Mlinarski učenec

15—20 let star, priden in delaven se takoj sprejme. Plača na mesec prvo leto 4 K, drugo 6 K. **Jožef Vogrinec**, lastnik umetnega mlina v Podložu, p. Ptujška gora (Maria-Neustift) pri Ptujju. 417

Herkules-trte 320

imenuje se naše cepljene ameriške trte, v kakovosti brez konkurence, na 7. vinskem sejmu v Mistelbachu so dobile zlato medaljo. Za bližnji nasad oddamo še 150.000 trt. 20 sort, na naročilo in si to zabeležimo. Pri velikem naročilu damo rok za plačilo. Garantirano da 95% trt raste. Korenine so močne, požlahtene mladice od izvrstnih trt.

1895 ustanovljena trsnica „Bad Radein.“

Nadalje oddamo 1.000.000 ameriških rezik in trt z koreninami.

Redka prilika

Lepa novozidana hiša, tik glavne ceste, 10 minut od Ptujja, 11 let prosta davka, ima 3 sobe, 3 kuhinje, 3 velike volbane kleti, 1 perilno kuhinjo in izvrsten vodnjak, lepi hlevi, drvarnice, ter 1000 kvadratnih metrov lepega rodovitnega vrta, se zaradi hitre preselitve prav po nizki ceni prodaja. Pri kupni pogodbi je treba samo 1200 goldinarjev izplačati ostane se lahko po malem izplača. Posedstvo obresti se z 790. Naslov pove „Štajerc.“ 395

Kot pivovarski učenec

se zdrav, čvrst, krepek in priden fant, čez 15 let star proti prosti oskrbi in nekaj mesečne plače sprejme v pivovarni v Miklautzhofu na Koroškem. Učiti se mora 2 leti. 408

Trgovina z mešanim blagom,

jako dobro idoča v nekem trgu, na Spodnjem Koroškem, se takoj pod jako ugodnimi pogoji prodaja ali pa tudi da v najem. Več pove upravnistvo „Štajerca“ pod št. 425. 425

Učenec 424

iz poštene hiše, kateri je zmogel obeh deželnih jezikov in ima dobra šolska spričevala, se takoj sprejme v trgovino z mešanim blagom in z železnino. V. Leposcha, Ptuj.

Gostilna na prodajo.

Gostilna z lepo hišo, popolno koncesijo tabak-trafiko in grajzerijo, se takoj po jako ugodni ceni prodaja. Tik gostilne je lep vrt in sadunosnik. Več pove Jurij Črnko, gostilničar pri Sv. Jožefu tik Slovenske-Bistrice. 426

Lepo posestvo

se takoj prodaja. Cena mu je 1600 kron. Posestvo meri 3 orale njiv in travnikov. Na posestvu stojijo nova zidana hiša in gospodarska poslopja. Več se zv. od Amalije Katzian, Sv. Miklavž pri Mariboru. 428

Pekovskega učenca

takoj sprejme **Johann Turšič**, pekovski mojster v Pragerhofu. 439

Krojaškega pomočnika

sprejme v trajno službo A. Glančnik, krojaški mojster, Suha, pošta Lavamünd, Koroško. 435

Viničar, 427

ki zna opravljati vsako delo v vinogradu, posebno cepiti, s tremi do štiriimi glavskimi močmi od katerih mora vsaj ena razumeti tudi nemški, se takoj sprejme. — Naslov (ad-es) je: **Georg Fregl**, Fram (Frauheim).

Močan mlinarski učenec

in en pekarski učenec se takoj sprejmeta pri **Johann-u Böhm**, umetni mlin v Framu (Frauheim). 421

Razglas. 440

Naznanja se s tem, da so iz deželne sadjerejske šole v **Gleisdorfu** vsa visoko- in srednje-debelna jabolčna drevesca že razprodana. Dotičnim naročilam se toraj ne more več ustreči. Visokodebelna hruškova drevesca še se lahko dobe.

GRADEC, dne 9. oktobra 1905.

Od deželnega odbora štajerskega.

Živinski sejmi v Mariboru.

V Mariboru se vršita na v nalašč za to odločnem prostoru (Melling) vsaki mesec po dva živinska sejma.

Prvi vsako drugo sredo in drugi vsako četrto sredo

v mesecu. Prodajalci in kupci se vabijo k obisku teh sejmov. 401

Najizvrstnejše in najboljše tamburice (glasbeno orodje) izdeluje in razpošilja Prva sisečka tovarna tamburic

J. Stjepušin

Sisek (Hrvaško).

333

Ta tovarna je bila odlikovana na Pariški razstavi leta 1900 in na Milenijski razstavi leta 1896.

Razven vsega glasbenega orodja so tudi vsakovrstne sekirice (note) za različne instrumente v zalogi. Priporočajo se izvrstne gosli, citre, kitare, mandoline, harmonike in okarine.

V isti tovarni izhaja tudi strokovni list „Tamburica“

po edenkrat na mesec ter stane za celo leto 8 kron s glasbeno prilogo vred.

Za vsaki instrument se jamči.

Veliki cenik (Preiskurant) s slikami se pošlje na zahtevanje zastonj

Naznanilo.

Tedenski sejmi vršijo se v Konjicah vsak četrtek. Je pa ta dan svetek ali letni sejem, vrši se tedenski sejem dan prej, t. j. v sredo ali torek. — Ob teh tedenskih sejmih ne pobira se mestnina (Standrechtsgebühren) in prodaja se lahko sledeče:

Kmetijski pridelki vsake vrste kakor: jajca, mleko, maslo, zabel, sladka in kisela smetana, perutnina, domači zajci, raki, ribe, cvetlice, drva za kurjavo, trešče za podkuriti itd. Prostor odkaže se od občine. Tedenski sejem je za kupce določen od 6 do 9 ure predpoldan in ne smejo se imenovane reči med določenimi urami prekupcem prodati.

Občinski urad trga Konjice, dne 1. avgusta 1905.

Župan:

Dr. Kadiunigg.

344

Samatose

mesna beljakovina

Najodličnejše, tek zbujujoče in živce oživljajoče krepilno sredstvo.

Dobiva se v lekarnah in drogerijah.

Sadje iz juga	Zaloga piva iz Šteinfelda. Vsakovrstne mirenalne vode.	Riž, moka, sladkor, kava
Barve, lake, firnis i. t. d. Klajno apno.	Vsakovrstna semena, za katera se jamči, da se bodejo izklila, kakor semena za zelenjavo, za cvetlice, vsakovrstna vrtna semena, semena za polje in travnike priporoča po najnižjih cenah JOS. KASIMIR zaloga specerijskega materialnega blagin semena v Ptujju zraven „Štajerca.“ Ravnatom se kupujejo tudi sveža (frišna) jajca, surovo maslo (puter), sir, vrhje, sploh vsakovrstni deželni pridelki in se plačujejo za nje najvišje dnevne cene. 141	Buono in jasno olje Deber vinski jesh in esence za izdelovanje jeshita.
Čaj (tee) rum	Portland-cement, ter karbolinejum, rafija, gumi, vitriol, žveplo	Milo, sveče, soda

Red Star Line, Antwerpen

v Ameriko.

Prve vrste parobrodi. — Neravnost brez prekladanja v New York in v Filadelphijo. — Dobra hrana. — Izborna oprava na ladjiji. — Nizke vožne cene.

Pojasnila daje:

Red Star Line, 20, Wiedener Gürtel, na Dunaji ali

Franc Dolenc, konc. agent
v Ljubljani, Kolodvorske ulice šte. 41.

Lovske puške

vseh zistemov, znani najboljši izdelki, najvestnejše prekušene, priporoča

Peter Wernig

ces. kr. dvorni puškar v Borovljah na Koroškem (Ferlach, Kärnten).

Ceniki se depošljejo zastonj in poštne prostó.

! ! Prosim, poskusite ! !

tik o hiša 18 or travni nami — D Wresl ob Po

Najboljše
klajno apno
se dobi samo pri
Adolfu
Sellinschegg
Ptuj
nasproti
mestnega
gledališča
(teatra).

ptujskem mestnem soparno kopališču

dobijo odsihmal kopele s hlaponom po sledečih
ko znižanih cenah. Vsak navaden dan ob 1 uri po-
ldan in vsako nedeljo in vsak praznik ob 1/2 uri
predpoldan za 60 vin. (30 krajcarjev). 376
Vodstvo ptujskega mestnega kopališča. (Pettauer
Badeanstalt).

Roedl-nova

tinta

iz kemične tovarne

PRAGA VII

Sternberg ulica št. 574

je najboljša.

Povsod za dobiti.

Vsakovrstno prekajeno (zelhano)

meso, najfinejše klobase,

vedno sveže (frišno) blago, priporoča po naj-
žji ceni

J. Luttenberger,

mesar v Ptuju.

Zunanja naročila odpravijo se
vestno in hitro! 345

Lepo posestvo 412

okrajne ceste, v južini legi,
a z gospodarskimi poslopi,
oralov zemlje, vinograd, polja,
miki, se z vsemi premični-
ni proda. Cena glđ. 3800.
Daljša pojasnila da Johann
esner, posestnik v Sv. Jurju
Pesnici, pošta Gornja Kungota
(Ober-St. Kunigund.)

Majhno posestvo

se zaradi preselitve lastnika pod
ugodnimi pogoji iz proste roke
proda. Posestvo je v Spodnji
Hajdini pri Ptuj na okrajni cesti
blizu Sv. Roka. Posebno ugodno
bi bilo za kakega penzijonista. —
Več pove „Štajerc“. 410

Razglas.

Iz deželnih sadjarskih šol v Gleisdorfu in Brück-u na/M.
se odda v jeseni 1005 oziroma spomladi 1906 spodaj zaznamovanih
jablan in hrušek, okroglo 36800 komadov, oddajale se bodo
le tudeželne kmetske posestnike po znižani ceni pro 70 vin.
komad (t. j. brez zavojnine in poštnine).

Na Zgornjestajersko se bodo oddajala jabolka le 1, 2, 3,
4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 18, in 20, vrste in hruške le 1, 8,
9, 10, in 13. vrste.

Naročila naj se do konca decembra 1905 na deželni
odbor dopošljejo, katera pa morajo biti od tamošnjega občinskega
predstojnika potrjena, da je naročnik res kmetski posestnik v
dotični občini. V slučaju da bi se drevesa rabila za jesensko
sajenje, mora biti to v naročilo izrecno naznanjeno; naročilo
mora biti doposlano do konca oktobra 1905.

Naročilo se bode rezevala, dokler je kaj zaloge, po redu
kakor bode dohajala.

Več kako 120 kom. se ne odda enemu posetniku; grejeta
drevesca je posestnik zavezan zasaditi na lastnem posetvu.

Drevesa se oddajo le proti gotovemu plačilu.

Zaznamek

dreves iz deželnih sadjarskih šol v sadni dobi 1905/1906,
oddajnih jablan in hrušek, in sicer:

Teh. štev.	a) v Gleisdorfu			b) v Bruku		
	Visoko stebelnata drevesa	Srednje stebelnata drevesa	Pritlikovi	Visoko stebelnata drevesa	Srednje stebelnata drevesa	Pritlikovi
I. Vrsta jabolk.						
1	Astrakan	—	—	—	87	—
2	Šarlamoski	245	10	46	—	100
3	Kardinal	370	30	—	25	200
4	Grafensteiner	595	10	57	—	200
5	Ribstonov pepink	288	105	30	20	500
6	Landsbergerjev kosmač	—	—	—	130	1000
7	Zimska zlata parmena	—	—	—	20	400
8	Dancingerjev robač	—	—	—	—	50
9	Rumena žlahtnica	—	—	—	—	90
10	Princeva jabolka	—	—	—	14	90
11	Štajer. mešanci	3820	290	—	50	250
12	Rumeni befeffer	1690	85	124	—	—
13	Kanada kosmač	4245	525	325	—	—
14	Ananas kosmač	706	775	176	—	—
15	Baumanov kosmač	195	—	—	—	—
16	Kronprinz-Rudolf	860	63	63	—	—
17	Londonski pepinek	1975	100	83	—	—
18	Renski debeli bob	2100	320	—	54	1000
19	Huberjeva moštnica	435	60	—	—	—
20	Rudeče progasta lesena ja- bolka	76	—	—	—	20
21	Coks-Oranžni kosmač	195	—	—	—	—
22	Damasonov kosmač	555	135	40	—	—
II. Vrsta hrušk						
1	Dielova maslenka	492	59	400	15	120
2	Siegelnova maslenka	355	15	29	—	—
3	Sterkmanova maslenka	330	18	85	—	—
4	Herdenpontova zimska maslenka	490	55	240	—	—
5	Zimska dekanova hruška	715	55	217	—	—
6	Forelova hruška	85	15	130	—	—
7	Josipnica Mechelnova	65	10	190	—	—
8	Žlahtna Lojzika	870	18	310	30	200
9	Salcburgerca (Solnograš- čenka)	25	60	—	13	120
10	Weilerska moštnica	2060	430	—	—	32
11	Hirsch-eva hruška	780	60	—	—	—
12	Rumelsterjeva hruška	170	—	—	—	—
13	Bosc-podolgovata hruška	—	—	—	40	135

Gradec, dne 5. Septembra 1905

Štajerski deželni odbor.

Zahtevajte pri nakupu

Varstvena znamka.

Schichtovo štedilno milo z znamko „jelen.“

Dobiva se povsod!

Ono je zajamčeno čisto in brez škodljive primesi. Pere izvrstno. Kdor hoče dobiti zares jamčeno pristno, perilo nesškodljivo milo, naj pazi dobro, da do imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

292

Popolno prepričanje

da sta lekarnarja
**Thierryja balzam in centifolij-
sko mazilo** 284

nedrsežno uspešno sredstvo za vse notranje bolezn, influenco, katar, krč in vnetje vseh vrst, telesno slabost, motenje prebave, za rane, bule in poškodbe. Pri naročbi balzama ali pa na željo posebej se pošlje zastoj knjižica s tisoči originalnih zahvalnih pisem kot domači svetovalec 12 majhnih ali 6 dvojnatih steklenic balzama 5 K, 60 majhnih ali 30 dvojnatih steklenic 15 K. — 2 lončka centifolijskega mazila 3'60 K franko z zabojčkom.

Naslov: lekarnar H. Thierry v Pregradi pri Rogatcu. Ponarejalce pre- naredb bom sodno zasledoval.

Meščanska parna žaga.

Na novem lentnem trgu (Lendplatz) v Ptujju zraven kralnice in plinarske hiše postavljena je nova parna žaga vsakemu v porabo.

Vsakemu se les hlodi itd. po zahtevi takoj razžaga. Vsakdo pa sme tudi sam oblati, vrtati in spahati i. t. d. 58

Pravo domače platno

za rjuhe in perilo priporočava po sledečih cenah:

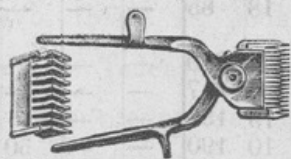
Cela sešita (rjuha) za posteljo 2 ali 2 1/2 metra dolga, velja samo 1 gld., oziroma 1 gold. 20 kr. — Najfinejša sešita rjuha iz tenkega domačega platna 2 m dolga, velja samo 1 gld. 50 kr.

To domače platno se tudi prodaja na metre in sicer velja, čeprav je platno 160 cm široko, meter samo 75 krajcarjev. — Domače platno za „strožoke“ velja meter 20 ali 25 kr., za obleko meter 28 do 35 kr. Vzorci (muštre) se tudi vpošljejo pa zahtevo.

Brata Slawitsch 265
trgovca v Ptujju, Florianski trg.

Samo se plača. 327

30 dni na poskus pošljem moj pravi, fino ponikljan
Ia solingenski stroj za striženje last „Atlas“

glasom pogojev mojega kataloga tedaj brez nevarnosti za narečevalca, da zamoremo vsakega prepričati o izvrstni trpežnosti našega stroja. Stroj za striženje las narej je iz Ia solingenskega jekla, najfiniše ponikljan, z 36 zobmi, z 2 grebeni za pretaknjenje za 3, 7, in 10 mm dolge lase. Vse izvrstno izdelano z rezervnim perom v lepi škatlji z navodilom za uporabo, da lahko vsak takoj lasi striže. Cena samo 3 gold. Ta stroj plača se sam, posebno v familjah, kjer so otroci, ker se izdatek še doprinese v 1/4 letu.

Navadne stroje za striženje las, ki so takoj za nič, nimam. Stroje za striženje brade režejo na 1 mm 2 gl. 50 kr. Škarje za konje in pse, ki so za vsakega ki ima konje in pse neugibno potrebno 2 gl. 50 kr. Pošilja po poštnem povzetjem

Hanns Konrad v Brüks-u šte. 876 (Češko).

Cenik z mnogimi podobami črez 1000 vsakemu zastoj in franko.

Ohranitev zdravega ŽELODCA

tiči največ v ohranitvi, pospeševanju in v uravnavi prebavljanja ter odtranitvi nadležnega zaprtja. Preizkušeno, iz izbranih najboljših in uspešnih zdravilnih zeli skrbno pripravljeno, tek zbuja-joče in prebavljenje pospešujoče in lahko odvajajoče domače zdravilo, ki ublaži in odstrani znane posledke nezmernosti, slabe diete, prehlajenja in zopernega zaprtja, n. pr. gorečico, napenjanje, nezmerne tvorilve kislin ter krče je dr. Rose balzam za želodec iz lekarne B. Fragnerja v Pragi.

1/2 steklenice 1 krono, cela steklenica 2 kroni.

SVARILO! Vsi deli embalaže imajo po-
stavno deponovano varstveno
znamko.

Glavna zaloga

B. FRAGNER-JA, c. in kr. dvornega dobaritelja
„pri črnem orlu“, Praga, Malá Strana, ogel Nerudove ulice 203.

Po pošti razpošilja se vsak dan.

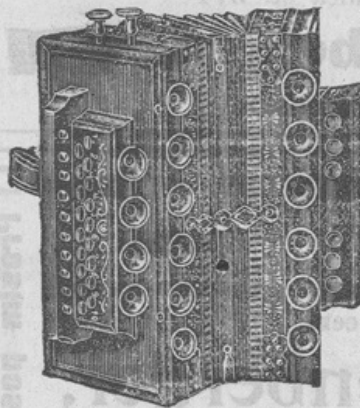
Proti vpošiljavi K 2'56 se pošlje velika steklenica in za K 1'50 mala steklenica na vse postaje avstro-ogerske monarhije poštine prosto.

Zaloga v lekarnah Avstro-Ogrske. 135

V Ptujju dobi se v lekarni
gospoda Ig. Behrbalka.

30 dni na ogled

po pogojih mojega cenika, tedaj brez nevarnosti narečevalca, pošiljam jaz po poštnem povzetju mojo harmoniko „Volksfreund“ št. 663, da zamoremo vsakega o izvrstni kakovosti te harmonike prepričati. Ta harmonika ima patentirano nezlomne zavita peresa ne samo za tipke ampak tudi za base in za zaklopnice, potem 10 f-palcev, 2 registra, dvoglasna, 48 glasov, 3 vrste trobent, lepo mahagoni barvno politirana, črni robi z barvnimi portami, dvojni meh, z niklastimi okovi, velikost 31x15 cm in stane 3 gold. 50 kr. Navodilo, pa katerem se lahko vsak sam nauči igrati, priložimo zastoj. Ceneje in manjše harmonike za učenje, posebno za otroke za 1'80 gold., 2, 2'20 in 2'40 gold. Finiše harmonike po 4'50 gold., 5, 6, 7 in 8 gold. so razvidne iz mojega cenika. Na mojih harmonikah ni coln'skih izdatkov, ker so češki rokotvori, prosim se na to ozirati. Nobena rizika! Zamenjena dovoljeno ali denar nazaj. Pošiljanje po poštnem povzetku od „Erzgebirgisches Musikwarenversandhaus“

Hanns Konrad, Brüks-u št. 876 (Češko.) 329

Velik slikan cenik z nad 1000 slikami pošlje se vsakemu zastoj in franko.

Kuharica,

gospe Blanke v Ptujju.

katera zna dobro kuhati, se takoj sprejme od

Franz Kaiser, Ptuj,

veleposestnik vinogradov, trgovec z vinom in žganjarnica.

Priporočam mojo bogato zalogo vsakovrstnega žganja, kakor tropinovec, slivovko, droženko, brinjovec in vsakovrstno rosoglijjo.

Pri moji novi žganjarnici v hramu tik moje prodajalnice žganja lahko postavijo cenjeni odjemalci svoje voze. Ako se primeroma dovolj veliko kupi, sem pripravljena, povrniti tudi stroške mitnice (maute).

Pismena naročila se vestno in točno izvršujejo.

Vzorci (muštri) so vsak čas na razpolago.

227

Kdor potrebuje vino, temu priporočam mojo bogato zalogo vsakovrstnih vin.

6 mesecev na poskus

330

6 mesecev na up!

Celo zastonj!

drugihi takih reklam moja svetovno znana tvrdka ne potrebuje, hvali svoje ure. Jaz pošiljam že več let

k največi zadovoljnosti

mojih odjemalcev moje amerik. antimagnetičnega sistema

Samo 2 gold. z verižico in futeralom.

Roskopf patent-anker remonter-uro št. 99

z plombo.

v črnem imit. železnem ali niklastem okrovu, z patent cifrenico, 36 ur idoča, 3 leta garancija, v futeralu iz jelenja, z niklasto verižico in privezkom za 2 gold., 3 ure 5 gold. 75 kr., 6 ur 11 gold. 25 kr. Ista ura z dvojnati pokrivalom 3 gold. 40 kr.

Sistem „Roskopf“-ure, zelo po ceni, kako take povsod urarji in trgovci prodajajo, ena 1 gold. 50 kr.

Denar nazaj! ali zamenjanje če še ni poškodbe tudi po 6 mesecih

Pošiljanje po poštne povzetju ali če se denar prej vpošlje od

Prve tvrdke ur

HANNS KONRAD

v Brücksu št. 876 (Češko)

c. kr. sodnijsko zaprisežen cenilec.

Medikana z c. kr. orlom, zlatimi in srebrnimi medaljami, in 100.000 pohvalnimi pismi iz vseh krajev.

eniki z čez 1000 slikami pošljejo se na zahtevo zastonj in franko.

Hans Wouk, trgovec v Poljčanah (kolodvor)

priporoča svojo bogato zalogo blaga za možko in žensko obleko in različno platneno blago in gotove ženske in možke obleke.

Potem sladkor, moko itd.

Kupuje po najvišjih cenah jajca, maslo, vsakovrstne deželne pridelke itd.

Na prodaj ima tudi 40 štartinjakov dobrega poljčanskega vina.

228

Razpošiljava solid. čeških glasbil

326

po zelo nizkih fabrikskih cenah. Pri izvira kupi se naj bolj.

Glasom mojih pošiljavnih pogojev je naročevalec brez rizike, ker je zamenjava dovoljena ali se vrne denar. Gosle za šolarje že za gold. 2.80, 3.—, 3.50, 4.—, 5.— in 6.—, Koncertne gosle za gold. 7.—, 8.—, 10.—, 12.—, gosle za orkeste z močnim glasom gold. 14.—, 18.—, 20.—. Solo-gosle gold. 25.—, 30.—, 40.—, 60.— in 80.—. Lok za gosli po kr. 50, 60, 80, gold. 1.—, 1.50, 2.— in dalje. Pikole in piščalke lepo izdelane po kr. 50, 80 in gold. 1.—, 1.50, 2.— in dalje. Klarineti, najfiniše izdelani po gold. 4.50, 5.—, 6.—, 7.— in dalje. Pošiljanje po poštne povzetku ali če se denar prej pošlje po **Erzgebirgisches Musikversandhaus**

Hans Konrad v Brücksu št. 876 (Češko).

Cenik z čez 1000 slikami pošlje se vsakemu na zahtevo zastonj in franko.

5000 goldinarjev plačila

za take, ki hočejo dobiti takoj brke ali pa, ki imajo plešo ni boljsega sredstva kakor je pravi danski „Mos Balsam.“

„Mos Balsam“ povzroči, da dobi vsak takoj in sicer v teku 8 dneh brke, da mu začnejo rasti zopet izgubljeni lasovje. Zakaj od moderne znanosti je dokazano da „Mos Balsam“ upliva tako na lasne buške, da povzroči uže v 8 do 14 dneh bujno rast lasov ali pa brk.

Da to sredstvo ni nikakor škodljivo, za to se jamči.

Ako to ni res, plačamo mi

5000 goldinarjev gotovega denarja

vsakemu tistemu, kateri nima brk, kateri ima plešo ali pa redke lasje, kateri je rabil tekom 6 tednov brez uspeha „Mos Balsam.“

Opomba: Mi smo edina firma, kateri je mogoče enako jamčiti. Na razpolago so opisi in priporočila zdravnikov. Pred ponarejalci se nujno svari.

„Kar se tiče n. o. jih poskusov z „Mos-Balsam“-om usojam si Vam poročati, da sem s tem balzomom popolnoma zadovoljen. Že po pretoku 8. dnevov pokazala se je očitna rast brk sicer mehkih in jasne barve, toda jako krepkih. Po pretoku dveh tednov dobile so brke svojo naravno barvo in potem še le pokazal se je prav očitno izvrsten upliv Vašega balzama. Zahvalevaje Vas bilježim I. C. Dr. Tverp Kopenhagen.

Jaz podpisana smelo priporočam vsakomur pravi danski „Mos-Balsam“ kot zanesljivo, neskodljivo sredstvo, katero povzroči zopet rast lasov. Meni so izpadali del časa lasje tako, da sem dobila tu in tam na glavi popolnoma gola mesta. Ko pa sem rabila „Mos Balsam“ začeli so mi rasti že po pretoku 3 tednov zopet lasje in so po

s'ali gosti in težki. Gdč. M. C. Andersen, Uy; Vestergarde 5, Kopenhagen.

1 zabojček „Mos Balsam“ velja 5 goldinarjev. Zamota se presledno (diskretno). Razpošilja se, ako se pošlje denar v naprej ali pa po poštne povzetju. (Nachnahme). Pisati je treba na največjo specialno trgovino sveta

Mos-Magasinet, Copenhagen 370. Dänemark.

Dopisnice (karte) je treba frankovati z znamko (marko) po 10 vinarjev, pisma z znamko po 25 vinarjev.

Sadjerejci pozor!

Visokodebelni cepljaki za namizno sadje, kakor tudi sadje za prešati, se prodajo po sledečih cenah.

Jabolčna drevesca (približno 5 cm debela) po 1 K — h
 Najfinejša 1 „ 40 „
 Hruškova drevesca 1 „ 20 „
 Izbrana hruškova drevesca 1 „ 60 „

431 Naslov: Gutsverwaltung Mahrenberg.

Najboljša kava

z dobrim izvrstnim okusom, se dobi le pri nas po naslednjih cenah in sicer loco Pola.

Salvador, najfinejša kila 2 K 28 v	Java kila 2 „ 50 „
Perl „ 2 „ 60 „	Ceylon I. „ 2 „ 50 „
Portorico I. „ 2 „ 80 „	„ Perl I. „ 3 „ 50 „
„ II. „ 2 „ 60 „	Moeca I. „ 3 „ 50 „

R. Kandolin

trgovina z kavoj in vinom Pola (Istra)

Za spodnjo Štajersko ima zalogo

Thomasove žlindre

trgovina **And. Suppanz, Pristova.**

Skladišče v Pristovi in Poljčanah.

Takoj kupim posestvo.

Malo posestvo z lepo hišo, z gospodarskimi poslopi, z približno toliko zemlje, da se redijo lahko 1 krava in 3 svinje, takoj kupim. Pri posestvu naj bi bil tudi vrt in hiša naj bi bila sposobna za kovačnico. Posestvo mora ležati v pljuškem okraju in mora biti na ravnini. Moj naslov (adres) pove upravništvo „Štajerca“. 438

Žlahtne jabolke

v sodih in zabojih (kištah) kupuje po najdražjih cenah Amalija Smyra, Dunaj, XVII. Elterleinplatz 7. 210

Ženitbena ponudba.

Posestnik, ki ima premoženja v vrednosti 2200 goldinarjev želi se poročiti z dekletom, ki ima približno 800 gold. premoženja. (Starost 24 do 34 let). Tudi vdove niso izključene. Več pove upravništvo „Štajerca“ pod št. 429. 429

Službe išče 434

mlad inteligenten mož, ki je ravno kar doslužil vojaščino. Bil je podčastnik in sprejme vsako primerno službo. — Naslov (adres) pove „Štajerca“.

Fotografije kot znamke

(marke lki znamkam na pismah) in dopisnice s sliko izdeluje po vsaki poslani fotografiji najceneje Otto Neumann, Prag, Karolinental št. 130. Ceniki se pošljejo na zahtevanje brezplačno in franko. 433

Dobra majhna trgovina

v lepem kraju na Spodnjem Štajerskem, tik cerkve in šole se za voljo rodbinskih razmer po prav ugodnih pogojih takoj prodaja. Blago v zalogi te trgovine je vso novo. Ponudbe naj se pošljejo na upravništvo „Štajerca“ pod št. 436. 436

V najem se da nova zidana hiša

s trgovino z mešanim blagom, prodajo žganja in s trgovino z vinom. Hiša je enonadstropna in stoji v bližini Celoveca. Več se sme od Jakoba Laussegger, Slov. Plajberg št. 10, pošta Podgora (Unterbergen) Koroško. 430

Pekarski učence

se takoj sprejme pri Karolu Weinberger, pekarski mojster v Mariboru, Mellingerstrasse 23. 437

OOOOOOOOOO